

Грисюк Н.С., бакалавр
Київський національний
університет технологій та дизайну
Цалко Т.Р., к.е.н., доц.
Київський національний
університет технологій та дизайну

АНАЛІЗ ВПЛИВУ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗНАНЬ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ

Менеджмент знань є важливою частиною успішної роботи будь-якої компанії, особливо нових компаній, що працюють в сучасному складному світі з мінливим оточуючим середовищем. Перед цими компаніями стоїть грандіозне завдання виконувати нові зобов'язання, що може створити труднощі у встановленні їхнього місця на вже існуючому ринку. Глобальна рецесія спричинила попит на інноваційні дії, що здійснюватимуться як старими, так і новими компаніями. Однак, якщо компанії не задовольняють потреби поточної економіки належним чином, підприємці будуть приймати значущі рішення для задоволення потреб ринку.

Метою цього дослідження є поглиблене вивчення теми управління знаннями та підприємництва. Однак, слід визнати, що більшість наукових робіт базуються на конкретних теоріях [2]. Нами був проведений огляд літератури, що стосується менеджменту знань та підприємництва, а також його впливу на підприємництво.

Поняття "менеджмент знань" можна визначити як мистецтво створювати вартість з нематеріальних активів організації, як цілеспрямований процес конвертації знань у вартість. Менеджмент знань призводить до змін в образі думки багатьох менеджерів, до відходу від багатьох застарілих, ортодоксальних підходів [1].

Теорія, яку було первинно розглянуто, є теорія дифузії інновацій, оскільки вона може показати взаємозв'язок між управлінням знаннями та підприємництвом за допомогою різних процедур. Дифузія інновацій - це теорія, яка намагається з'ясувати, як, чому і з якою швидкістю поширюються нові думки та інновації [3]. Створення теорії приписується Еверетту

Роджерсу в 1962 році через його книгу « Дифузія інновацій. Згідно з Роджерсом, дифузія відноситься до процедури, за допомогою якої просування через певний проміжок часу передається членам соціальної системи. Поняття теорії дифузії технологій різноманітні і охоплюють широкий спектр дисциплін. Роджерс припускає, що чотири основні компоненти впливають на поширення нових ідей: інновація; канали листування; час; соціальні рамки. Більше того, інновації, як правило, слід сприймати з очікуванням стійкості [3].

Отже, управління знаннями - це шлях до створення, обміну, використання та роботи з навчанням та даними організації. Більшість великих організацій та некомерційних асоціацій регулярно мають активи, спрямовані на менеджмент внутрішніх знань, як частину своєї технології бізнесу, інформаційних технологій або відділів управління кадрами [4,5]. Управління знаннями, як правило, зосереджується на простих цілях, наприклад, покращене виконання, навчання, просування, обмін знаннями, координація та безперервні зміни в організації. Управління знаннями - це процес, завдяки якому інформація може бути передана, збережена, розподілена та правильно застосована.

Менеджмент знань включає в себе наступні компоненти: стимулювання приросту знань; відбір і акумулювання важливої інформації із зовнішніх по відношенню до даної організації джерел; збереження, класифікація, трансформація, забезпечення доступності знань; поширення і обмін знань, в тому числі в рамках організації; використання знань в ділових процесах, в тому числі в процесі прийняття рішень; втілення знань в продуктах, послугах, документах, базах даних і програмному забезпеченні; оцінка знань, вимір і використання нематеріальних активів організації; захист знань [3].

Важливим є аналіз впливу управління знаннями на підприємництво. Оскільки це широке поняття, метою подальшого дослідження має стати встановлення областей, що представляють особливий інтерес, що може

дозволити будувати подальші дослідження, щоб зробити більш стислі висновки. Нами заплановано провести майбутні дослідження на окремих підприємствах в певній сфері бізнесу, щоб отримати інформацію про діяльність з управління знаннями у цій галузі.

Література:

1. Литвин В. В. Технології менеджменту знань : навч. посібник / за заг. ред. В. Пасічника. 2-ге вид. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. 260 с.

2. Karl M.Wiig, Robertde Hoog, Robvan der Spek Supporting knowledge management: a selection of methods and techniques. Expert Systems With Applications. 1997. Vol. 13, No 1. Pp. 15-27. URL: [https://doi.org/10.1016/S0957-4174\(97\)00019-5](https://doi.org/10.1016/S0957-4174(97)00019-5).

3. Leonard-Barton, D. A. Wellsprings of Knowledge: Building and Sustaining the Sources of Innovation. Boston: Harvard Business School Press, 1995. URL: <http://id.lib.harvard.edu/alma/990060514740203941/catalog>.

4. Цалко Т.Р., Цалко О.М. Альтернативні підходи до підвищення ефективності існуючих бізнес-процесів організації. Економіка, фінанси, облік і право: аналіз тенденцій та перспектив розвитку: збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції: у 3 ч. 2020. Ч. 1. С. 60-63. URL: http://www.economics.in.ua/2020/12/1_27.html.

5. Цалко Т.Р., Овсюк В.О. Формування стратегії розвитку підприємства в сучасних умовах економіки. Інфраструктура ринку. 2020. №45. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2020/45_2020_ukr/28.pdf.